ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Έντυπο του Αναρχικού πυρήνα "ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ", θεσσαλονίκη, τ.1,
Σεπτέμβριος 1999, δρχ. 200

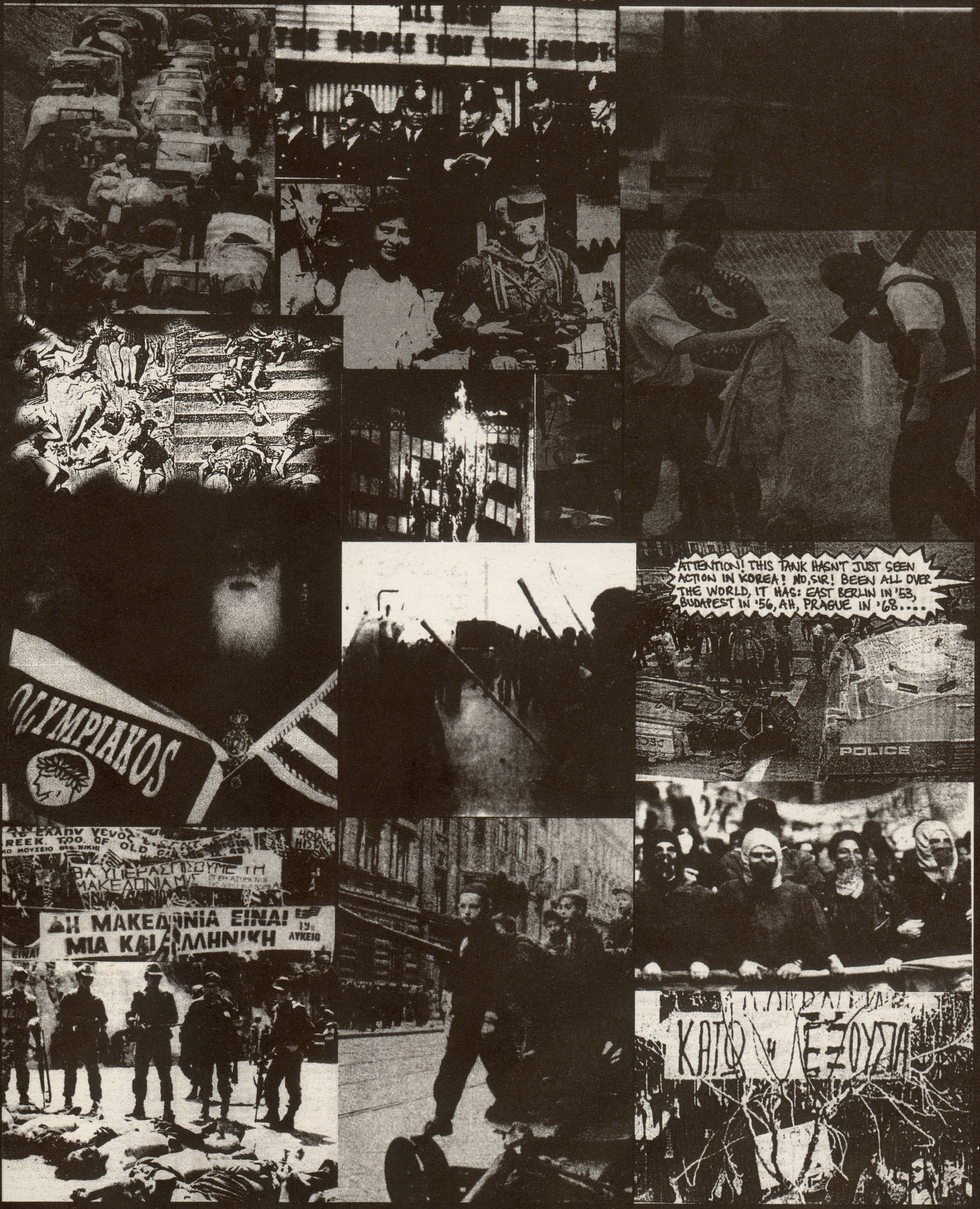

...ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΤΘ 50425
ΤΚ 54013
ΘΕΣ/ΚΗ

Γεια χαρά συντρόφια!!!

Επειδή κάνουμε και σεφτέ τώρα, τα «εισαγωγικά σχόλια» του «ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ» θα ξεκινήσουν κάπως... αλλιώς!

Το τελευταίο είναι άλλη μια έντυπη προσπάθεια που επιχειρεί να συμβάλει στους αγώνες για την αφύπνιση της κοινωνικής συνείδησης, για την αντίσταση ενάντια ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΥΣ, ενάντια στο ΚΡΑΤΟΣ & ΕΞΟΥΣΙΑ, για την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ και την ΑΝΑΡΧΙΑ!!!

Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Όταν τα καθάρματα που μας καταδυναστεύουν καθημερινά εντείνουν απειλητικά την κρατική επίθεση ενάντια στην κοινωνία, προσπαθώντας να εξαλείψουν όλα τα χαρακτηριστικά των ανθρώπων που επιβάλλουν την ανάδειξη της αξιοπρέπειας, της αλληλεγγύης και της πολύμορφης δράσης ενάντια στα κράτη όλων των μορφών, τότε η αναγκαιότητα για τέτοιες προσπάθειες είναι προφανής.

Οι αναρχικοί, παρεμβαίνοντας και προσπαθώντας να παρεμβαίνουν συνεχώς, όποτε και όπου μπορούν στα κοινωνικά δρώμενα (την εξέλιξη των οποίων προσπαθεί να ελέγξει και δρομολογήσει η απανταχού εξουσία) βρίσκονται ΠΑΝΤΟΥ & ΠΑΝΤΑ στο πλευρό των αγωνιζόμενων, όντας και οι ίδιοι τέτοιοι. **Οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι, αντιλαμβανόμενοι από πολύ νωρίς και εξαρχής**

την ύπαρξη της εκμετάλλευσης, καταπίεσης και των κρατικών εγκλημάτων -τα οποία δεν έχουν σταματήσει να διαπράττονται ούτε λεπτό από τους κρατιστές από την απαρχή της επιβολής της εξουσιαστικής οργάνωσης πάνω στις κοινωνίες των ανθρώπων, συνειδητοποιούν την αναγκαιότητα της ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ άρνησης της εξουσίας και της ανεξέλεγκτης επίθεσης στα κρατικά σχέδια με όποιο μέσο θεωρούν, επιλέγουν και μπορούν να το κάνουν. Επειδή όμως είναι πάνω απ' όλα ΑΝΘΡΩΠΟΙ, φτύνουν την αντίληψη «Ο ΣΚΟΠΟΣ ΑΓΙΑΖΕΙ ΤΑ ΜΕΣΑ», η οποία είναι μια πολύ καλή πρόφαση (επιεικώς χαρακτηρίζεται έτσι) για να δικαιολογήσει άλλου είδους χειραγώγηση πάνω στους ανθρώπους και ειδικά πάνω στους αγωνιζόμενους ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ανθρώπους. Αυτό έχει να κάνει και με την συνεχή και ανεξέλεγκτα μεταβαλλόμενη πραγματικότητα των κοινωνικών αγώνων -οι οποίοι μπορούμε να πούμε ότι έτσι κι αλλιώς αναπτύσσονται από την ατομική *άσβεστη δίψα για ελευθερία*, όταν επιχειρείται να επιβληθεί πάνω στο άτομο και στη συνείδησή του οποιασδήποτε μορφής εξουσία.

Γι' αυτό και οι αγωνιζόμενοι, ανάμεσα στους οποίους βρίσκονται και δρουν με πολλούς τρόπους οι αναρχικοί- δεν ξεχνούν ποτέ την αναγκαιότητα ΣΥΝΘΕΣΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ των απελευθερωτικών αντιλήψεων και πρακτικών που αναπτύσσουν, άλλοτε με το λόγο που... αρθρώνουν διαχέοντάς τον μέσα στην κοινωνία, **προσπαθώντας να εγείρουν την εξέγερση και τελικά την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ** και φυσικά και μέσω των βίαιων απελευθερωτικών συγκρούσεων που ξεσπούν, σπέρνοντας την αμηχανία, ανασφάλεια και άκρατο φόβο στους εξουσιαστές για τις *ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ.*

Η χρονική περίοδος των τελευταίων ετών έχει να επιδείξει αμέτρητες κοινωνικές συγκρούσεις σε όλη την υφήλιο (ειδικά μετά και την κατάρρευση των κομμουνιστικά καμουφλαρισμένων κρατών, η οποία απέδειξε ότι όλα τα καθάρματα είναι ίδια) αλλά και γιατί ΛΥΣΣΑΛΕΑ η παγκόσμια εξουσία επιτίθεται στο ανθρώπινο γένος [βλ. ΝΑΤΟΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ, «τέλος της ιστορίας», συνεχώς επιταχυνόμενα αναδιαρθρωτικά σχέδια στα «αναπτυσσόμενα» κράτη (εκπαίδευση, εργασιακές σχέσεις, ελεγκτικού και διωκτικοί μηχανισμοί)]. Απέναντι σε αυτά τα φρικιαστικά εξουσιαστικά σχέδια, οι αγωνιζόμενοι δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν, συνεχίζουν τη συμβολή τους στην όξυνση των κοινωνικών αγώνων για την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!!!

ΔΕΝ ΑΝΑΚΟΠΤΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΦΟΜΟΙΩΝΕΤΑΙ

ΔΙΑΦΟΡΑ & "ΑΔΙΑΦΟΡΑ"

Δε μας φτάναν τόσα κινήματα ξεχειλωμένα -ξέρετε τώρα εσείς- ελευθεριακοί, φρικιά, μπαρόβιοι, οικ(ω)λόγοι με αντιεξουσιαστική προβιά κτλ., έχουμε τώρα και αναρχοφιλόσοφους(!) τύπου Φωτόπουλου που σε συνεργασία με αριστεριστές και λοιπούς ξεχασμένους έκαναν εκδήλωση αρχές Σεπτέμβρη, άκουσον, άκουσον... στο εργατικό κέντρο Θεσ/νίκης. Ξέρετε, εκεί που μαζεύονταν οι οικοδόμοι του ΚΚΕ, τα υποτιθέμενα συντονιστικά των σχολείων κτλ. Ξέχασαν φαίνεται την ξεκάθαρη συνεργασία των ΚΚΕδων κτλ. με τα ΜΑΤ στο Πολυτεχνείο του 98, που οδήγησε στη σύλληψη 153 αγωνιζόμενων νεολαίων. ΟΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙ ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΝΕ...

Αμάν πια μ' αυτούς τους σχιζοφρενείς φιλόσοφους ρε παίδες! Ούτε στο λύκειο δε μαθαίναμε τόσα ονόματα παπαριών απ' έξω...

Από κοντά εμφανίζονται και διάφοροι "ευαίσθητοι", που παρεπιμπτόντως (κάποιοι απ' αυτούς) εμφανίζονται κατά καιρούς με διάφορα κείμενα με την υπογραφή "αναρχικοί". Το έδαφος βέβαια της Θεσ/νίκης τους βολεύει για τέτοιες κινήσεις, καθώς φωλιάζουν διάφοροι της "αντιεξουσιαστικής αριστεράς" προς τα 'δω.

Κούνια που σας κούναγε...

Δε φτάνει που προσπαθούν να περιθωριοποιήσουν τη δράση αγωνιζόμενων, αναρχικών με τα καπελώματά τους, αναπτύσσουν και κάποια τετριμμένα ζητήματα -ξέρετε τώρα-, περί ιδεολογίας του τέλους, παγκοσμιοποίησης κτλ., καθαρά δηλαδή κρατικών κατασκευασμάτων. Κάτι ξέρει ο επικοινωνιολόγος Μάρκος απ' αυτά...

Τι γίνεται στο Τιμόρ, ρε παιδιά; Δεν έχουν αφήσει κάμερα για κάμερα!

Όλες οι ύπουλες κινήσεις, φυσικά, όπως τα νομοσχέδια, γίνονται μέσα στο καλοκαίρι..

"Να δούμε τώρα, πόσο πούστης μάγκας είναι ο νόμος" ήταν η απάντηση ορισμένων από τους αθίγγανους καταληψίες του Α.Τ. Δενδροποτάμου.

Τα κρατικά γουρούνια δε μπορούν να κρύψουν τα εγκλήματά τους, ειδικά μέσα στα καταγώγια όπου κρατούν, φυλακίζουν τους ανθρώπους. Κάποιοι κρατούμενοι έδειξαν έμπρακτα την οργή τους, βάζοντας φωτιά, σπάζοντας, προκαλώντας "αναστάτωση" στα κρατητήρια του ελληνικού. Μετά από μερικές ώρες οι ενισχύσεις των μπάτσων επανέφεραν την κρατική εγκληματική τάξη...

Τα ίδια προβλήματα αντιμετώπισαν και στην Ανθούσα όπου οι κάτοικοι αντιδρούν στη λειτουργία νέου αμαξοστασίου...

Μέχρι και ξινισμένο φαγητό δώσανε στους σεισμόπληκτους τα γουρούνια!

Θα έχουμε, ευτυχώς, την ευκαιρία μέσα απ' αυτές τις σελίδες να δούμε πιο προσεκτικά στο μέλλονε διάφορα διλήμματα ή κωλύμματα, αν θέλετε, που κατά καιρούς ταλανίζουν τους αντιστεκόμενους. Δε μας αγγίζουν έτσι και αλλιώς! Χα! Οι αγωνιζόμενοι βλέπουν και μπορούν να κρίνουν ποιοι επιδιώκουν αυτά τα... φόντα της εκπροσώπησης...

ΚΟΠΑΝΑ, ΛΟΥΦΑ, ΣΑΜΠΟΤΑΖ, κι όχι μόνο στα σχολεία και στη δουλειά ε;

'Αντε και καλή... saison και καλή τύχη μάγκες!!!
Τα ξαναλέμε...

ΑΥΤΉ Η ΈΝΤΥΠΗ ΠΡΟΣΠΆΘΕΙΑ ΕΊΝΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΈΝΕΙ ΑΝΟΙΚΤΉ ΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΌΦΟΥΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΙΘΥΜΟΎΣΑΝ ΝΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΘΟΎΝ ΜΕ ΚΕΊΜΕΝΑ ΚΤΛ. ΣΕ ΑΥΤΉ ΤΗΝ ΚΑΤΕΎΘΥΝΣΗ

...για την κοινωνική αλληλεγγύη

1. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

Ύστερα από τα γενικευμένα εξεγερτικά γεγονότα που έλαβαν χώρα σε πολλές πόλεις, με αφορμή την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του... πολύ Αρσένη -κάτι που φυσικά δεν προέκυψε έτσι ουρανοκατέβατα στην δρόμους και την κοινωνία, αλλά κλιμακώθηκε πολλούς μήνες πριν- και με αποκορύφωμα τις συγκρούσεις της 15ης Γενάρη αλλά και άλλες, οι θεμέλιοι λίθοι της εκπαίδευσης έδειχναν να κλονίζονται σιγά-σιγά.

Το ζήτημα αυτής της μεταρρύθμισης δείχνει να αποτελεί αρκετά σημαντικό στόχο των ελλήνων κρατιστών, καθώς μέσα απ' αυτό επιχειρούν να αναδιοργανώσουν το θεσμό της παιδείας, δομικό λίθο του συστήματος, ειδικά τώρα με τις νέες συνθήκες υποταγής που θέλουν να επιβάλουν (εκσυγχρονισμός της παραγωγής, των εργασιακών συνθηκών, επιβολή των νέων τεχνολογικών δομών κτλ.). Η θεσμική οργάνωση της εξουσιαζόμενης κοινωνίας επιβάλλει και την αναδιοργάνωσή της κάθε φορά που τα εξουσιαστικά καθάρματα επιχειρούν να εγκαθιδρύσουν νέους ή ανανεωμένους όρους επιβολής.

Ακόμα και τώρα που αρχίζει η νέα σχολική χρονιά, θα χρειαστούν πολλοί μήνες για να προχωρήσει αυτή η διαδικασία, ειδικά μετά από κάποιες αναγκαστικές "υποχωρήσεις" του υπουργείου μέσα στο καλοκαίρι. Οι μαθητές, όπως και όλοι οι καταπιεσμένοι, δεν έχουν κανένα λόγο να εμπιστεύονται τις υποσχέσεις των κρατικών υπαλλήλων, είτε για "ευνοϊκές" ρυθμίσεις είτε για άλλες τέτοιες μπούρδες! Μπορούν να δουν πολύ καλά που οδηγεί και αυτό το κρατικό σχέδιο. Να τους μετατρέψει σε ακόμα πιο αλλοτριωμένα άτομα που θα απομυζούνται προς όφελος των καθαρμάτων που μας εξουσιάζουν.

2.ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Μετά τις ανεξέλεγκτες διαδηλώσεις της συγκεκριμένης ημερομηνίας, σε μία από τις οποίες συνελήφθη ο αναρχικός Β.Ευαγγελίδης, που αποφυλακίστηκε μετά από απεργία πείνας.

Έχει τονιστεί πολλές φορές η αναγκαιότητα της κοινωνικής αλληλεγγύης, η οποία φυσικά και δεν διαχωρίζεται σε αυτούς που... ας πούμε «την δίνουν» και σε αυτούς που «την παίρνουν». Κι όχι απλά προκύπτει αυτή η αναγκαιότητα μέσα από τη ζωντανή πραγματικότητα των κοινωνικών αγώνων και συγκρούσεων, αλλά η ίδια η ανάπτυξη της αλληλεγγύης (συνέχιση του κοινωνικού απελευθερωτικού αγώνα) υποσκάπτει τα θεμέλια της κρατικής δικαιοσύνης, αυτού του αντιανθρώπινου θεσμού, που εγκλωβίζει, τρομοκρατεί, βασανίζει εκατομμύρια ανθρώπους που βιώνουν τη δικαστική κτηνωδία απ' όποιο κράτος κι αν προέρχεται.

Φυσικά και αδιάλλακτες στάσεις, όπως η άρνηση παρουσίασης στα διωκτικά όργανα μπορεί να δώσει ακόμα πιο πολ-

λές ευκαιρίες για την ανάπτυξη του αντιθεσμικού-αντικρατικού λόγου, όταν υπάρχουν οι δυνατότητες. Κι αυτό φυσικά είναι στην κρίση κι επιλογή του κάθε διωκόμενου, στο βαθμό που δεν είναι "περαστικός" και αναδεικνύει κάποιες κοινωνικές απελευθερωτικές απόψεις. Απέχει πολύ όμως η διάσταση αυτή της επιλογής απ' τον εμφανή διαχωρισμό σε «υποχωρητικές» και «μη-υποχωρητικές» στάσεις σε σχέση με οποιαδήποτε δίωξη, κάτι που φυσικά μπορεί και να οδηγήσει στην απογύμνωση των ζωντανών χαρακτηριστικών της κοινωνικής αλληλεγγύης, η οποία αποτελεί και η ίδια άλλο ένα πεδίο ανάπτυξης και διάχυσης του απελευθερωτικού-αντικρατικού-αντιθεσμικού λόγου.

Έτσι κι αλλιώς δεν έχει σημασία ποιος διώκεται κάθε φορά, αλλά η ίδια η ουσία της οποιασδήποτε δίωξης.

Ειδικά τον τελευταίο καιρό, το κράτος επιχειρεί με συλλήψεις, προσαγωγές κτλ. να τρομοκρατήσει τους αγωνιζόμενους ανθρώπους, προφανώς για ν' αποσωβήσει την έμπρακτη αλληλεγγύη και τις κοινωνικές συγκρούσεις που αναπτύσσονται συνεχώς, προειδοποιώντας για τις κοινωνικές εκρήξεις που έρχονται.

Δεν ξεχνάμε το σύντροφο ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ, που παραμένει φυλακισμένος μετά την πρόσφατη καταδίκη του σε 15 χρόνια, έχοντας αναλάβει την ευθύνη για την τοποθέτηση βόμβας στο Υπουργείο Ανάπτυξης, σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα ενάντια στην εγκατάσταση μονάδας χρυσού στη β.α. χαλκιδική.

Δεν ξεχνάμε τον αναρχικό σύντροφο ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΕΤΡΟ, που συνελήφθη στις 18/6/98, κατά τη διάρκεια κινητοποιήσεων ενάντια στις τραμπούκικες φασιστικές επιθέσεις, και του οποίου η δίκη έχει οριστεί για τις 1 Νοεμβρίου.

Έχει ειπωθεί πολλές φορές ότι η "καλύτερη" "αλληλεγγύη είναι η συνέχιση της απελευθερωτικής κοινωνικής δράσης".

Μ' αυτήν την έννοια θεωρούμε κοντόφθαλμες τις αντιλήψεις που επικεντρώνουν αποκλειστικά σε πρόσωπα, αγωνιζόμενους κτλ. Μπορεί να ειδωθεί ακόμα και σαν πολιτική αυτή η επικέντρωση. Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι στα κρατικά κάτεργα παντού πάνω στον πλανήτη, βρίσκονται φυλακισμένοι, έγκλειστοι για χίλιους δυο λόγους (δεν μιλάμε γι' αυτούς που φυλακίζονται, όντας οι ίδιοι κρατιστές, επειδή δεν τα βρήκαν στα ενδοεξουσιαστικά παζάρια ή γιατί τέτοιοι πρέπει να υπάρχουν, έτσι κι αλλιώς, για να κρατάνε τα προσχήματα της κρατικής δικαιοσύνης.

"Δεν υπάρχουν ποινικοί και πολιτικοί κρατούμενοι".

Οι κινήσεις αλληλεγγύης εξαπλώνονται και για την ανάδειξη και των κρατικών εγκλημάτων που διαπράττονται μέσα στις φυλακές, και για την προβολή της ουσίας της κρατικής τρομοκρατίας μέσω διώξεων κτλ. Φυσικά σε περιπτώσεις αγωνιζόμενων κινητοποιούνται σύντροφοι για να αναδείξουν το μέγεθος της κρατικής εκδίκησης ενάντια στις αντιστάσεις που αναπτύσσονται μέσα στους κοινωνικούς αγώνες. Αυτοί που νιώθουν πρώτα απ' όλα την αναγκαιότητα της κοινωνικής αλληλεγγύης, προσπαθούν και να την αναδείξουν, ανεξάρτητα από το ποιο κοινωνικό ζήτημα θα προκύψει που θα ευνοεί την παρέμβαση των αγωνιζόμενων προς αυτή την κατεύθυνση. Μ' αυτή την έννοια δεν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα και "θεμιτά" και μη πεδία δράσης για τους αγωνιζόμενους, στο βαθμό που αυτοί τα επιλέγουν ελεύθερα και δραστηριοποιούνται πάνω σ' αυτά.

"Ελεύθερος" αφέθηκε τελικά ο σύντροφος που κλήθηκε σε ανάκριση στις 25 Ιουλίου, για τη συμμετοχή του στην πορεία της 15ης Γενάρη στη σαλονίκη. Ύστερα από τις επιθέσεις σε τράπεζες και στο δικαστικό μέγαρο κατά τη διάρκεια της πορείας, ο σύντροφος προσήχθη ύστερα από 13 μέρες(!) και δήθεν αναγνωρίστηκε, σύμφωνα με κατασκευασμένες μαρτυρίες από τους μπάτσους ως δράστης.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ

Οι αναρχικοί, αντιλαμβανόμενοι τη σημασία και την αναγκαιότητα της κοινωνικής παρέμβασης στα δρώμενα και τις εξελίξεις, προωθούν το λόγο τους για την κοινωνική απελευθέρωση με όποιο τρόπο αυτοί επιλέξουν. Αυτές οι εξελίξεις της κοινωνικής πραγματικότητας φυσικά και δεν είναι όλες αμετάβλητες, καθώς οι εξουσιαστές προσπαθούν να ελέγξουν όλο και περισσότερες πτυχές της ανθρώπινης ύπαρξης, μέσω των θεσμών, νόμων, μηχανισμών και γενικότερα όλων των εξουσιαστικών προτύπων και συμπεριφορών που εμφυτεύουν με τη βία στις ανθρώπινες κοινωνίες. Δεν ισχύει λοιπόν πάντα αυτό που ορισμένοι ισχυρίζονται ότι "τρέχουμε πίσω από τα γεγονότα". Σ' αυτό τον αγώνα που διεξάγουν οι αναρχικοί φυσικά και δεν είναι μόνοι τους. Στον καθημερινό κοινωνικό πόλεμο συμμετέχουν κατά καιρούς και οι υπόλοιποι καταπιεσμένοι αγωνιζόμενοι άνθρωποι, κυρίως σε κοινωνικά ζητήματα και μέτωπα που ξεσπούν εξαιτίας των απειλούμενων, τις περισσότερες φορές, συνθηκών "επιβίωσης" των ανθρώπων, γι' αυτό και υπάρχουν οι στιγμές και οι περίοδοι εκείνοι που η ίδια η κοινωνία δημιουργεί τα γεγονότα, είτε μέσω γενικευμένων κοινωνικών συγκρούσεων είτε ακόμα και μέσω συγκεκριμένων απελευθερωτικών αντιλήψεων και πρακτικών. Όλοι οι αγωνιζόμενοι που δρουν ανεξέλεγκτα και χωρίς καθοδηγητές και κανενός είδους χειραγώγηση, επιλέγουν τα ζητήματα που επιδιώκουν να προβάλουν στην κοινωνία. Οι αναρχικοί, βέβαια, δεν έχουν κανενός είδους ψευδαίσθηση περί κάποιων "προτεραιοτήτων" (όπως εμφανίζονται κατά καιρούς κάποιες κινήσεις πολιτικής αλληλεγγύης), ούτε θεωρούν τους εαυτούς τους "υπεράνω", άσχετα με οποιαδήποτε διαφορά ή διαφωνία που μπορεί να υπάρχει με άλλους αγωνιζόμενους.

Γνωρίζουν καλά τη βάναυση εξουσιαστική πραγματικότητα και προσπαθούν να κοιτάνε τι συμβαίνει γύρω τους, αναλύοντας, όποτε χρειάζεται, τις κινήσεις και τα σχέδια των εξουσιαστών. Φυσικά και μέσα στους κοινωνικούς αγώνες που αναπτύσσονται και ξεσπούν απροσδιόριστα, οι αναρχικοί- επιδιώκουν και την ανάδειξη της αναγκαιότητας της συνολικής απόρριψης της εξουσιαστικής πραγματικότητας (έθνη, πολιτισμός, θρησκείες, μισθωτή σκλαβιά), των θεσμών (δικαιοσύνη, οικογένεια, στρατός, σχολείο) άρνησης των εξουσιαστικών ιδεολογιών (παραίτηση, αποδοχή του ανέφικτου της κοινωνικής επανάστασης, εφησυχασμός, δημοκρατική νομιμότητα, μη-βία κτλ.), όλων των επιβαλλόμενων προτύπων ζωής (κατανάλωση, ελεγχόμενη διασκέδαση) και συνολικά συμπεριφορών, αντιλήψεων και "λογικών" εκμετάλλευσης, υποταγής και, στην τελική, ενίσχυσης της διατήρησης της κυριαρχίας των αφεντικών πάνω στους ανθρώπους,. Σ' αυτό τον αγώνα μπορεί να συμβάλει ο κάθε αγωνιζόμενος με το δικό του τρόπο, και όλοι μαζί ή ανά ομάδες ή συλλογικότητες μπορούν να εξάγουν εκείνα τα συμπεράσματα που είναι σημαντικά ή να συνθέσουν στο βαθμό που μπορούν κάποιες αντιλήψεις ή/και πρακτικές. Γι' αυτό είναι σημαντική η οργάνωση των αγωνιζόμενων, των αναρχικών και η διάχυση των πολύμορφων απελευθερωτικών αντιλήψεων και πρακτικών, όποτε και όπου μπορουν και επιλεξουν.

Δεν υπάρχουν συνταγές ούτε τακτικές δήθεν επιτυχίας ή "επαναστατικής αποτελεσματικότητας". Γι' αυτούς που κατά καιρούς εμφανίζουν την αναγκαιότητα τακτικισμών ή άρπα-κόλλα οργανωτικών αντιλήψεων ή φτάνουν στο σημείο ακόμα και να διαστρεβώνουν απελευθερωτικές-αναρχικές αντιλήψεις και πρακτικές, υποθέτουμε ότι υπάρχει περίπτωση η ενασχόλησή τους με κάποια (συνήθως λίγα) κοινωνικά ζητήματα να εμπεριέχει και την προσωπική επιίωξη προβολής ή ανάδειξης εκπροσώπων ή θεωρητικών τάσεων. Οι αγωνιζόμενοι, βέβαια, ξέρουν πώς και μπορούν να γράψουν στ' αρχίδια τους όλους τους καλοθελητές και τους υποψήφιους διασκεδασάκηδες-χειραγωγούς-πολιτικούς. Οι εμπειρίες των κοινωνικών αγώνων και συγκρούσεων, άσχετα αν αποτυπώνονται στην ελεγχόμενη "ιστορική γνώση", έχουν δείξει τη σαθρότητα, τη μιζέρια, τη σήψη και συνολικά το ρόλο τέτοιων καταστάσεων. Οι σύντροφοι που συμμετέχουν σ' αυτό το έντυπο εγχείρημα επιφυλάσσονται να "τοποθετηθούν" για τον ύπουλο και κατευθυντήριο για τους ανθρώπους ρόλο της πολιτικής, καθώς δε θεωρούν ότι αυτή η έννοια σημαίνει απλά "μια μορφή συλλογικής συνείδησης".

Σε σχέση με την κτηνώδη νατοϊκή επέμβαση στο κοσσυφοπέδιο, κάποιοι αναρχικοί σύντροφοι συναντήθηκαν και εξέφρασαν τη διάθεσή τους να οργανωθούν συγκεκριμένα και παρέμ-

βουν κοινωνικά την άνοιξη του τρέχοντος ως "Αναρχικοί ενάντια στον πόλεμο και την ειρήνη των κυρίαρχων", αναφερόμενοι στα ε-

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ "ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ"

ξελισσόμενα εξουσιαστικά σχέδια σχετικά με το επαναμοίρασμα των συμφερόντων των αφεντικών στα βαλκάνια αλλά και αλλού, βασικό χαρακτηριστικό των εξουσιαστικών πολέμων. **Ακόμα και τώρα δεν έχουν σταματήσει οι διαδικασίες επαναχάραξης των συμφωνιών και παχαριών μεταξύ των κυρίαρχων αυτού του κόσμου.** Στη συγκεκριμένη περίπτωση είχαμε την ενεργό ανάμειξη των νατοϊκών καθαρμάτων -με ιδιαίτερης βαρύτητας συμμετοχή και συνενοχή των ευρωπαϊκών κρατών γύρω από τη συγκεκριμένη περιοχή- κάτι που οδήγησε μερίδα συντρόφων να ασχοληθούν ιδιαίτερα με την ανάδειξη του ρόλου των ελλήνων κρατιστών, μη παραγνωρίζοντας φυσικά την εγκληματική συμμετοχή και του Μιλόσεβιτς και οποιουδήποτε άλλου εξουσιαστή συμμετείχε στις πρόσφατες σφαγές. **ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΟΡΙΟ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ!** Δε φτάνει που δηλητηριάσαν το περιβάλλον με αποθέματα τοξικών και άλλων δηλητηριωδών ουσιών, τρομοκρατήσαν πληθυσμούς, τους έδιωξαν απ' τα σπίτια τους, στέλνοντας μέχρι και στην αυστραλία μερικούς απ' αυτούς, διαμηνύουν εκβιαστικά και το μέλλον που μας επιφυλάσσουν. Επενδύσεις για τους "τυχερούς" έλληνες στις κατεστραμμένες περιοχές, δηλαδή ακόμα πιο πολλά κέρδη για τ' αφεντικά, εναλλαγή του φθηνού εργατικού δυναμικού σε διάφορες "εθνότητες", τώρα που ο καλός ο μύλος (αναπτυσσόμενη ελλάδα) τ' αλέθει όλα... χρηματιστήρια, φράγκα, κλιματιστικά, κούρσες και τα ρέστα...

Όλα αυτά φυσικά δεν εμπόδισαν οποιονδήποτε αναρχικό ή αγωνιζόμενο που επεδίωξε τη ρήξη με γτην προωθούμενη φιλολογία του "πρώτα η ελλάδα" ή "το σπίτι μας ναν' καλά" και προώθησε την ατομική του παρέμβαση με το δικό του τρόπο.

Ιδιαίτερα σημαντικές θεωρούμε τις παρεμβάσεις με λόγο, αφίσες και έντυπα, ιδιαίτερα αυτές σε πλατείες (Καμάρα, Ναυαρίνου,Επτάλοφο), γειτονιές (Άνω Πόλη) και πεζόδρομους (Καλαμαριά) κατά τη διάρκεια του Μαίου-Ιουνίου, καθώς και την παρέμβαση αλληλεγγύης με μικροφωνικές και έντυπα στην καμάρα, τη μέρα της δίκης του Ν.Μαζιώτη. Ήταν ιδιαίτερα ενθαρρυντικές όσον αφορά τη διαφορετικότητα και την πολυμορφία που μπορούμε να επιλέξουμε ως αναρχικοί και αγωνιζόμενοι άνθρωποι, κάθε φορά που θεωρούμε κάποιο γεγονός σημαντικό και επιδιώκουμε να συγκρουστούμε με τις εξουσιαστικές λογικές, όπως και έγινε, έστω με "οργανωτικές αδυναμίες" που φυσιολογικά μπορούν να ξεπεραστούν μέσα σε μια ανοιχτή,

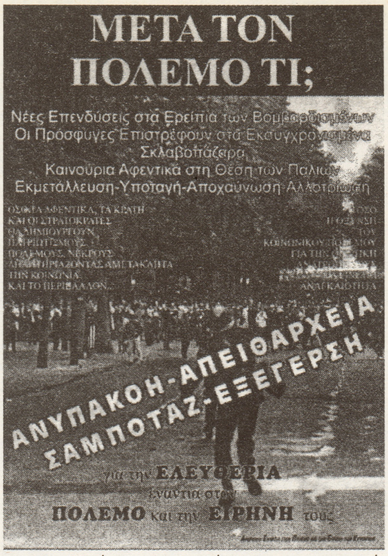

μεταβαλλόμενης σύνθεσης συνέλευση. Δεν είναι καθόλου επιβοηθητική, όμως, για τη δημιουργία και διάχυση της απελευθερωτικής κοινωνικής δράσης, η ακούσια ή εκούσια διασπορά της αμφιβολίας, των υπαρξιακών προβλημάτων ή ακόμα και της σύγχυσης ή βαρεμάρας που διαπιστώνεται όταν φτάνουν στο σημείο αγωνιζόμενοι να... αμφιταλανεύονται για το αν θα μοιράσουν προκήρυξη στον τάδε ή στον δείνα επειδή... κρατάει σακούλες με ψώνια(!!!) ή γιατί μας κοίταξε στραβά(!!!) ή ακόμα και γιατί πετιόνταν προκηρύξεις κάτω(!!!). **Τέτοια σκεπτικά δε συνεισφέρουν στην ανάπτυξη της απελευθερωτικής κοινωνικής δράσης, κάθε άλλο μάλιστα.** Δημιουργούν, είτε σκόπιμα είτε όχι, διλήμματα κτλ. στους αγωνιζόμενους, άραγε με ποιο στόχο (αν υπάρχει); Να απεμπολήσουμε κατατεθειμένες κοινωνικές πρακτικές και αντιλήψεις; Να τη δούμε κάπως; Ή μήπως να ακολουθήσουμε κάποια... έτσι... έξυπνη ή καλλιτεχνική μορφή παρέμβασης;

Στο σημείο αυτό θεωρούμε σημαντικό να τονίσουμε μερικά πραγματάκια που πιστεύουμε σε σχέση με την παρέμβαση των αναρχικών στα κοινωνικά δρώμενα.

1) Δε θεωρούμε ιδιαίτερα διεισδυτική στην κοινωνία οποιαδήποτε καλλιτεχνική παρέμβαση, παρά μόνο ανακουφιστική για την καθημερινή καταπίεση, χωρίς αυτό φυσικά να σημαίνει πως δε μπορεί να γίνει μιας τέτοιας μορφής παρέμβαση που θα αναδεικνύει κοινωνικά ζητήματα και αντιλήψεις. Και ,φυσικά, με όλο το σεβασμό προς τις ατομικές ή συλλογικές επιλογές σε σχέση με αυτό που αποκαλείται "ελεύθερος χρόνος", στο βαθμό που δε σαμποτάρουν απελευθερωτικές αντιλήψεις και πρακτικές.

2) Είναι ιδιαίτερα σημαντική η συνειδητοποίηση του γεγονότος ότι στις παρεμβάσεις τους οι αγωνιζόμενοι και στη συνολικότερη δράση τους δεν πιστεύουν σε κανενός είδους πρωτοπορία, δεν επιδιώκουν την πολιτική ανάδειξη κάποιας νόρμας "επαναστατικής", κάποιου "πεφωτισμένου" συμβουλίου ή την προβολή ως πρώτιστα απαραίτητης κάποιας συγκεκριμένης πρακτικής ή μέσου. Δεν διαχωρίζουν τα μέσα τους οι αγωνιζόμενοι σε σημαντικά ή λιγότερο σημαντικά, και το πιο σημαντικό απ' όλα, όταν επιλέξουν κάποιο μέσο με το οποίο θα προωθήσουν τις εξεγερτικές αντιλήψεις, δεν υποτιμούν κανένα καταπιεσμένο και δεν θεωρούν ότι αυτοί που αγωνίζονται κατά καιρούς για την κοινωνική απελευθέρωση είναι μόνοι τους ή είναι... Κάποιοι, ή ότι όλοι οι υπόλοιποι είναι... μικροαστοί !!!

3 Σε σχέση με τα περίφημα "υποκείμενα": Εκτός του ότι δεν υπάρχουν (ξέρετε τώρα, φοιτητές, εργάτες, μαθητές, χουλιγκαναίοι, μητροπολιτάνοι κτλ.) και δε θα μπορούσαν να υπάρχουν σε κοινωνικές συνθήκες όπου ο κάθε καταπιεσμένος είναι σε θέση να αντισταθεί (ποιος θα κρίνει το λίγο ή το πολύ;), θεωρούμε άσχετο το γεγονός ότι αρκετοί αγωνιζό-μενοι δεν πολυνοιάζονται ιδιαίτερα για τις <u>δικές τους</u> συνθήκες επιβίωσης με την κριτική που εκφράζεται κατά καιρούς για τις διεκδικητικές κινητοποιήσεις, όταν στοχεύουν μόνο στο ψωμί. Και πάλι αυτή η κριτική δεν γίνεται για να αποτρέψει ανθρώπους απ' το να κατεβαίνουν στο δρόμο με <u>οποιαδήποτε</u> αφορμή (ΕΑΣ, αγρότες, συνταξιούχοι κτλ.), απλά και μόνο για να επιχειρήσει να οξύνει συνειδήσεις και να αναδείξει την αναγκαιότητα της μη-εμπιστοσύνης σε κόμματα, κομματίδια κτλ. και της πολυμορφίας των κοινωνικών αγώνων.

Αν έγιναν τέτοιες λεπτομερειακές αναφορές είναι γιατί πιστεύουμε στην αναγκαιότητα της σύνθεσης των εμπειριών και αντιλήψεων περί κοινωνικής δράσης και της πολυμορφίας της, στην εγκατάλειψη των ενδεχόμενων αμφοταλαντεύσεων και φυσικά στη συνέχιση αυτού του εγχειρήματος, στο βαθμό που μπορεί να συμβάλει προς μια απελευθερωτική κατεύθυνση, χωρίς εκπροσώπους, πολιτικές, κινηματικές, "πρωτοποριακές" λογικές,

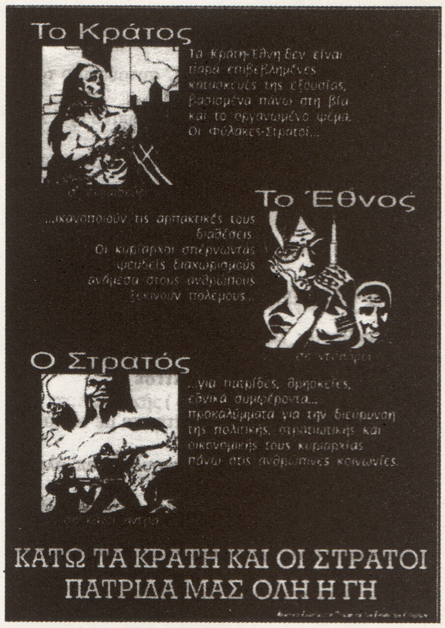

Στους δρόμους σκορπίζουν τη ζωή μας, στους δρόμους τη ξαναφτιάχνουμε, γιατί οι εξεγερμένες καρδιές δεν παύουν να χτυπούν δυνατά

ΑΝΑΡΧΙΚΑ ΕΝΤΥΠΑ

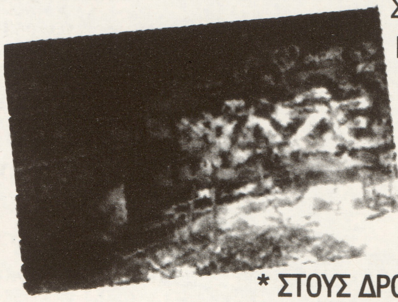

* **ΕΞΕΓΕΡΣΗ** Νο.34, Καλοκαίρι 1999, *ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ*, Τ.Θ. 30658, 100 33, Αθήνα, Σαριπόλου 8, Μουσείο,

* **ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ** Νο.23, Απρίλης 1999, *Αναρχικός πυρήνας ΑΚΟΜΑ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ, ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ*, Τ.Θ. 30557-10033, Αθήνα, Σαριπόλου 6, Μουσείο

* **ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ** Νο.1, Ιούνης 1999, *Αναρχικός Πυρήνας Ξάνθης*, Τ.Θ.232, 68100, ΞΑΝΘΗ, *Αναρχικός Πυρήνας ΟΤΑΝΙΣ*, Τ.Θ.51889, 14565, ΑΘΗΝΑ, *Πυρπολητές των Δρόμων, Αναρχικοί από ΣΕΡΡΕΣ, ΑΡΤΑ, Αναρχικοί-Αντιεξουσιαστές Ξάνθης.*

* **ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ** Νο.3, Ιούλης 1999

* **ΑΡΝΗΣΗ-ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΕΞΕΓΕΡΣΗ** Νο.2, *Εκδόσεις ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ*, Θεσσαλονίκη

* *Απόγονοι του λήσταρχου Νταβέλη* Νο.8, Απρίλιος 1999

* * **ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ** Νο.2, Ετήσια έκδοση για τις κοινωνικές αντιστάσεις, *ΑΝ.ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, ΑΝ.Πυρήνας ΑΚΟΜΑ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ*

*

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗ ΝΑΤΟΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ, Μάης 1999, Συμβολή του Κώστα Μητροπέτρου

* **ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ** (J.Daniels), Αθήνα 1998, *Αναρχική Αρχειοθήκη*

* **ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΟΝ "ΕΛΛΑΔΙΚΟ" ΧΩΡΟ**, Τόμος 1ος, *ΟΜΑΔΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ*

[Τα δύο παραπάνω βιβλία διατίθενται στην Αναρχική Αρχειοθήκη και σε κεντρικά βιβλιοπωλεία]

Η αλληλεγγύη μας δεν αποτελεί ανθρωπιστικό καθήκον, ούτε προϊόν καμιάς καθοδήγησης, ούτε καθορίζεται από την ύπαρξη ή μη «στοιχείων αθωότητας».

Οι μορφές κοινωνικού αγώνα επιλέγονται κάθε φορά απ' αυτούς που αγωνίζονται για την κοινωνική απελευθέρωση και δεν μπορεί να επιβάλλονται από κανένα «μέσο επίπεδο αγωνιστικότητας του κινήματος», γιατί η φλόγα του κοινωνικού πολέμου δεν δυναμώνει με φωνές.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ

Κ. ΜΗΤΡΟΠΕΤΡΟ *(Φυλακισμένο από 18 Νοέμβρη '98 για τη συμμετοχή του στα γεγονότα του Ιούνη '98 που σχετίζονται με τις κινητοποιήσεις των αδιόριστων ενάντια στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και την κρατική βία).*

Ν. ΜΑΖΙΩΤΗ *(Φυλακισμένο από 13 Γενάρη 1998 και έχοντας αναλάβει την ευθύνη για την τοποθέτηση βόμβας στο υπουργείο ανάπτυξης σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα κατοίκων της Χαλκιδικής ενάντια στην εγκατάσταση μεταλλουργίας χρυσού).*

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΥΠΟΤΑΓΜΕΝΩΝ ΟΝΟΜΑΖΕΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Οι σύντροφοί μας βρίσκονται αιχμάλωτοι του κράτους, ενώ οι κυρίαρχοι σπέρνουν τον θάνατο και στα Βαλκάνια συνεχίζοντας τα εγκληματά τους ενάντια στο ανθρώπινο γένος. Παραμένουν δέσμιοι γιατί συμμετέχουν στους κοινωνικούς αγώνες χωρίς να ιεραρχούν τρόπους και μέσα, και χωρίς να υποχωρούν και να παραδίδουν τίποτα μπροστά στους δεσμώτες τους.

- Αναρχικοί από ΑΡΤΑ, ΣΕΡΡΕΣ, ΓΙΑΝΝΕΝΑ
- Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΘΗΣ
- Αναρχικός Πυρήνας ΧΑΛΚΙΔΑΣ
- Αναρχικός Πυρήνας ΩΡΥΓΗ
- Πυρπολητές των Δρόμων
- Αναρχική Ομάδα ΡΗΞΗ
- Αναρχική Ομάδα ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΣΤΑΣΗ
- Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

(Αναρχική Εφημερίδα «ΠΕΡΑΣΜΑ», Συσπείρωση Αναρχικών, Αναρχική Παρέμβαση, Αναρχικός Πυρήνας «Ακόμα Ανυπότακτοι», Αναρχικός Πυρήνας ΟΤΑΝΙΣ)

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΒΟΛΗ & ΕΛΕΓΧΟΣ

"Αναπνέω τον καθαρόν αέρα των ορέων και μη κύπτων τον αυχένα εις ουδένα είμαι ίσως ο ευτυχέστερος των ανθρώπων. Και όντως εντός της κοινωνίας εάν ήμην και τον αυχένα θα έκλινον εις τους νόμους και θα εμισούμην προς τούτοις. Εντός δε της φυλακής των πόλεων εγκεκλεισμένος, και τας σωματικάς και διανοητικάς δυνάμεις μου θα έβλεπον καταβαλλομένας,

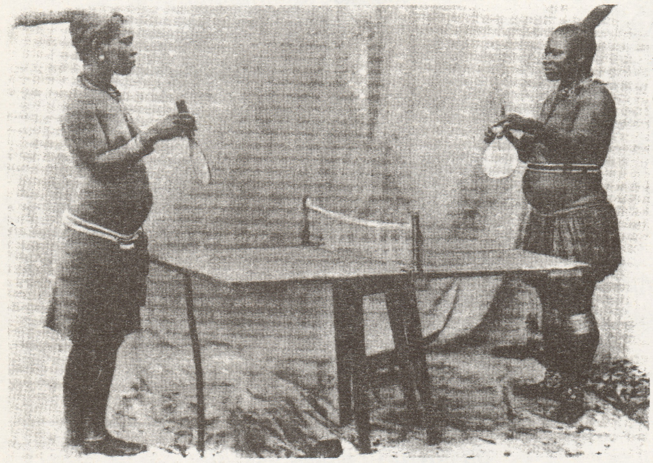

και τας ασθενείας, τον σκληρόν τούτον ξένον, συχνά επισκεπτομένας την σάρκα μου. Επί τέλους δε θα απέθνησκον επί κλίνης μετά ασθένειαν οδυνηράν, περιστοιχιζόμενος από ανθρώπους αναμένοντας ανυπομόνως την τελευταίαν μου αναπνοήν ίνα διαμελισθώσι τα ιμάτιά μου, εάν ήμην πλούσιος, θλιβομένους δε διότι αποθνήσκει ο κοπιάζων και τρέφων αυτούς, εάν ήμην πτωχός. Ήδη δε πτηνόν ελεύθερον έχω κατοικίαν τα όρη και τους βράχους-δεν φοβούμαι ασθενείας, τα δε μίση των ανθρώπων δεν φθάνουσι μέχρις εμού.

...Οι νόμοι εσχηματίσθησαν δια να καταπιέζωσι τους πτωχούς, τους άνευ προστατών, τους αδυνάτους. Σπανίως ο νόμος προστατεύει τον ασθενή, αλλ' οι εντός της κοινωνίας τοιούτοι είναι πολλάκις ισχυροί εκτός αυτής και καταπατούσι τον νόμον όστις τους ηδίκασε. Εις την κοινωνίαν υπάρχουσι λησταί νόμιμοι, λησταί τοκογλύφοι, λησταί-έμποροι, λησταί-χρυσοχόοι, λησταί ενάρετοι, λησταί-ευσεβείς και πλήθος άλλων.... Και εντούτοις, ..., είναι μικρά η τιμωρία των - διότι εκείνοι ου μόνον εντός των πόλεων ληστεύουσιν, ου μόνον δύο έχουσιν ιδιότητας, καλήν επιφάνειαν, αισχρόν κέντρον, αλλά το αυτό άτομον καθ' εκάστην σχεδόν ληστεύουσι, ενώ ημείς και ειλικρινείς είμεθα και σπανίως δις φορολογούμεν τον αυτόν άνθρωπον. Αλλ' όλαι αι ληστείαι εκείνου του είδους καθιερώθησαν υφ' όλων των εθνών και ουδείς τολμά να εκφέρη κατ' αυτών γνώμην - διότι εκλαμβάνεται εχθρός της κοινωνίας." *Δημήτρης Παπαρρηγόπουλος, ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΝΟΣ ΛΗΣΤΟΥ*

Από τις απαρχές της επιβολής της κρατικής οργάνωσης πάνω στις ανθρώπινες κοινωνίες, η οποία κλιμακώθηκε αιώνες τώρα (γιατί φυσικά το κράτος δεν γεννήθηκε "ολοκληρωμένο", αλλά εξελίχθηκε μέσα από τη συνεχή οικοδόμηση νόμων, θεσμών και μηχανισμών στήριξης των αφεντικών και την προώθηση με όλα τα μέσα της νάρκωσης και σιωπηρής συναίνεσης στις κρατικές βουλήσεις), ο πρώτιστος στόχος γι' αυτούς ήταν η διατήρηση και ενίσχυση της κυριαρχίας, και, ει δυνατόν, η τελειοποίησή της, κάτι που προσπαθούν σήμερα να επιτύχουν τ' αφεντικά με την εκτεταμένη χρήση τεχνολογικών μέσων και θεαματικής αλλοτρίωσης.

Η συνεχής και αδιάλειπτη εκμετάλλευση και καταπίεση των ανθρώπινων κοινωνιών από τα εξουσιαστικά καθάρματα δεν μπορεί να επιβληθεί παρά μόνο με την απόσπαση της κοινωνικής συναίνεσης μέσω της χειραγώγησης, της βίας και της τρομοκρατίας, όπως αυτές εκφράζονται από το ΣΥΝΟΛΟ των θεσμών και μηχανισμών της εκμετάλλευσης, της επιβολής των κρατικών ιδεολογημάτων και κάθε λογής επιφάσεων που συμβάλουν στη σύγχυση και τον αποπροσανατολισμό της κοινωνίας σε σχέση με την καθημερινή εξουσιαστική πραγματικότητα, και της καταστολής. Η επιβολή κανόνων και νόμων για να ρυθμίζουν τις φυσικές και κοινωνικές ανάγκες του ανθρώπου και όλο το πλέγμα των ανθρώπινων δραστηριοτήτων δεν ήταν φυσικά μια ελεύθερη επιλογή, αλλά στηρίχθηκε στην πλάνη και στη βία. Όλη αυτή η κτηνώδης εξουσιαστική πραγματικότητα δεν θα μπορούσε να επιβληθεί χωρίς τη βοήθεια και στήριξη που παρέχουν στην κυριαρχία και στη συνεχή επιβεβαίωσή της, οι νόμοι και ο θεσμός της δικαιοσύνης. Θεσμός που επιχείρησε και επιχειρεί να ταυτιστεί με την κοινωνική δικαιοσύνη, ενώ στην ουσία είναι η θεσμοποίηση της αδικίας, αποσκοπώντας στη ρύθμιση των κοινωνικών αντιθέσεων προς όφελος της κυριαρχίας. **Ο αντικοινωνικός ρόλος των νόμων είναι δεδομένος, αφού οι ανθρώπινες κοινωνίες βρέθηκαν μπροστά στη βίαιη υπεράσπιση της ιδιοκτησίας, των προνομίων και όλων των μορφών εξουσίας των εξουσιαστών, οι οποίοι προτάσουν σε όσους δε συμμορφωθούν την "αόρατη"**

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ & ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

μέγγενη, πρώτα του θεού και μετά των δικαστών. Αυτή η μακρόχρονη εξουσιαστική βία και προπαγάνδα, αφού επέβαλε καθιστώντας “απαραίτητους” τους νόμους για τη ρύθμιση των αναγκών, των σχέσεων των ανθρώπων και των ενδεχόμενων διαφορών και αντιθέσεων που είναι φυσικές στις κοινωνίες, δρομολόγησε και τη σταδιακή, ανά τους αιώνες, οικοδόμηση του ανοσιουργήματος της κρατικής δικαιοσύνης. Οι άνθρωποι δεν χρειάζονται κανένα είδους διαμεσολαβητή και ρυθμιστή των κατά τ' άλλα απροσδιόριστων κοινωνικών μεταβολών-

Η εδραίωση της κυριαρχίας στηρίχθηκε πολύ στην επιμέρους οργάνωση των θεσμών και μηχανισμών που ποτέ δεν έπαψαν να αλληλοσυμπληρώνονται, να προπαγανδίζουν την αναγκαιότητά τους, και να εθίζουν την κοινωνία στη θεσμολαγνεία για να εξαλείψουν οποιαδήποτε μη ελεγχόμενη δραστηριότητα. Αναπτύσσουν έτσι κάθε φορά μηχανισμούς “παυσίπονα” στις ενδεχόμενες “κρίσεις” για να ξεπεράσουν τις τριβές που δημιουργούνται αναπόφευκτα, ως συνέπεια και της βάναυσης εξουσιαστικής καταπίεσης και του πάθους για ελευθερία, που δεν καταστέλλεται ούτε υποχωρεί, δημιουργώντας ρήγματα στην κρατική συνοχή.

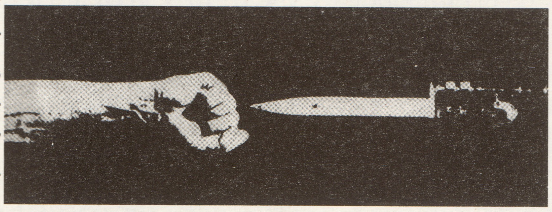

“Η κυβέρνηση -ή το Κράτος αν θέλετε- σα δικαστής, διαιτητής του κοινωνικού ανταγωνισμού, αμερόληπτος διαχειριστής των κοινωνικών συμφερόντων, αποτελεί ένα ψέμα, μια αυταπάτη, μια Ουτοπία, που ποτέ δεν υλοποιήθηκε και δεν μπορεί ποτέ να υλοποιηθεί ...η κυβέρνηση δεν αλλάζει τη φύση της. Αν ενεργεί σα ρυθμιστής ή εγγυητής των δικαιωμάτων και του καθηκόντων του καθένα, διαστρέφει το αίσθημα δικαιοσύνης. Δικαιώνει το άδικο και τιμωρεί κάθε ενέργεια που προσβάλει ή απειλεί τα συμφέροντα των κυβερνώντων και των ιδιοκτητών. Κηρύσσει δίκαιη και νόμιμη, την πιο απάνθρωπη εκμετάλλευση των εξαθλιωμένων, πράγμα που σημαίνει ένα αργό και συνεχές υλικό και ηθικό έγκλημα, το οποίο διαπράττεται από κείνους που έχουν πάνω σε κείνους που δεν έχουν. Ξανά, αν διευθύνει τις δημόσιες υπηρεσίες, προασπίζει πάντα τα συμφέροντα των κυβερνώντων και των ιδιοκτητών... παρά μόνο στο μέτρο που είναι απαραίτητο για να κάνουν τις μάζες να επωμιστούν πρόθυμα τις φορολογικές τους υποχρεώσεις.” *(Ε.Μαλατέστα, ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑ).*

Αυτός ο φαύλος κύκλος των των διωκτικών μηχανισμών, με τους δικηγόρους, δικαστές, όλα τα δημόσια παράσιτα, με όλες τις νομικές διαδικασίες και τα παρακλάδια του στηρίζει σε μέγιστο βαθμό τη διατήρηση της εξουσίας. Το δικαστικό και σωφρονιστικό σύστημα, ο τηρητής των νόμων, είναι που καλείται να προστατέψει “το κοινωνικό σύνολο” -δηλαδή το κράτος- από όλη την επιθετική στάση των ανθρώπων σε ότι αφορά τους νόμους, να απομονώσει την ανεξέλεγκτη κοινωνική δυναμική μέσω του εγκλεισμού στις φυλακές και τα ψυχιατρεία, να καταδικάσει, φυλακίσει ανθρώπους στα κάτεργα, να επιβάλει όρους ομηρίας, επιτήρησης και σωφρονισμού σε αντιστεκόμενους ανθρώπους. Παράλληλα θα υπερασπίσει την τάξη κι ασφάλεια για τους εξουσιαστές και θα εξασφαλίσει το απυρόβλητο των ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ, όλων των κρατικών δολοφόνων, των εκμεταλλευτών, των πρεζέμπορων κάθε είδους, των εργοδοτών, και τη συνέχιση της αφαίμαξης του “κοινωνικού πλούτου” νομιμοποιώντας το έγκλημα της μισθωτής σκλαβιάς και την κυριαρχία του χρήματος. Εφόσον το ίδιο το κράτος με τους υπερασπιστές της νομιμότητας και την προ πολλού συνδρομή των “εγκληματολόγων” στην επιστημονική αντιμετώπιση της κοινωνικής ανυπακοής, ορίζει σύμφωνα με το συμφέρον του το “έγκλημα” (στον εξουσιαστικό πόλεμο ο δολοφόνος βαφτίζεται ήρωας), τότε αυτό είναι που θα κρίνει και το βαθμό συμμόρφωσης στις αποφάσεις του. Ανάλογα, λοιπόν, με την “κοινωνική θέση” δηλαδή τις διασυνδέσεις που διαθέτει κάποιος σ' όλο αυτό το βρωμερό κύκλωμα, θα τύχει και της αντίστοιχης μεταχείρισης. Για όποιον δε συμμορφωθεί, δεν εκλιπαρήσει, δεν αναγνωρίσει, υπάρχουν φυσικά άλλα κριτήρια αντιμετώπισης από τη “Θέμιδα”.

Αυτή η πραγματικότητα σήμερα συμπίπτει χρονικά και με μια άλλη αναγκαιότητα των εξουσιαστών, να επισπεύσουν τις αναδιαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία, την εκπαίδευση και την αλυσίδα παραγωγής, κατασκευάζοντας πιο εξειδικευμένα στελέχη, που θα βοηθήσουν στην πιο αποτελεσματική εξάρτηση της κοινωνίας στα νέα εξουσιαστικά δεδομένα. Δε θα μπορούσε λοιπόν να μείνει ανεπηρέαστη και μια σειρά από μηχανισμούς που παρουσιάζουν πλέον προβλήματα εναρμονισμού στις “εξελίξεις”, αφού πρέπει να προσαρμοστούν ώ-

στε να δράσουν αλληλοσυμπληρωματικά στα τωρινά σχέδια των εξουσιαστών. Χαρακτηριστικό κι αυτό της θεσμικής κυριαρχίας, αφού η εξουσία αντιλαμβάνεται πότε απειλούνται οι θεσμοί, η τάξη και η δημοκρατία από τη γενίκευση της κοινωνικής δυσαρέσκειας και την όξυνση του κοινωνικού ανταγωνισμού, και οργανώνεται όπως μπορεί για να επουλώσει τα ρήγματα στα επιμέρους δομικά στοιχεία της. Βλέπουμε έτσι μια σειρά από μεταβολές και ανανεώσεις στους κρατικούς ελεγκτικούς και κατασταλτικούς μηχανισμούς (ΕΛ.ΑΣ., Ε.Υ.Π., Εφορία, ΣΔΟΕ, Δημοτική Αστυνομία, συνοριακοί φύλακες κτλ.), πομπώδη παραληρήματα για την "πορεία της οικονομίας προς την ΟΝΕ" και "την ανάγκη συμβολής του ελληνικού λαού στη μεγάλη αυτή ευκαιρία", δηλαδή την προσήλωση ακόμη περισσότερο στη μισθωτή σκλαβιά, την κατανάλωση και όλες τις πτυχές όπου καταρρακώνεται καθημερινά η ανθρωπινότητα και μετατρέπεται σε αναλώσιμο είδος προς όφελος της κυριαρχίας.

"Μια κυβέρνηση δεν μπορεί να κυβερνήσει για ένα οποιοδήποτε χρονικό διάστημα, δίχως να κρύψει την αληθινή της φύση πίσω απ' το πρόσχημα της γενικής ωφέλειας... Μια κυβέρνηση δεν μπορεί να επιθυμεί την καταστροφή της κοινότητας, γιατί τότε αυτή και η άρχουσα τάξη δεν θα μπορούσαν να διεκδικήσουν τον πλούτο τους, που προέρχεται από την εκμετάλλευση, ούτε θα μπορούσε να αφήσει την κοινότητα να διευθύνει μόνη της τις δικές της υποθέσεις, γιατί τότε οι άνθρωποι θ' ανακάλυπταν σύντομα πως αυτή (η κυβέρνηση) δεν χρειαζόταν για κανένα άλλο σκοπό, παρά μόνο για να υπερασπίζει την ιδιοκτητική τάξη που τους απομυζάει και δε θα δίσταζαν ν' απαλλαγούν τόσο απ' την κυβέρνηση όσο κι απ' την ιδιοκτητική τάξη..." *(Ε.Μαλατέστα, στο ίδιο).*

Γι' αυτό γίνεται σαφές πως η έμπρακτη έκφραση της ανθρώπινης ελευθερίας προϋποθέτει άμεσα τη συνειδητοποίηση όλης αυτής της πραγματικότητας και κλιμάκωση της αμφισβήτησης και άρνησης των θεσμών ως αναγκαία συνθήκη αντίστασης σε όλα τα καταδυναστευτικά εγχειρήματα. Ανέκαθεν όμως η κοινωνία ή ένα μέρος της, επέλεγε, συνειδητά ή ασυνείδητα, καταρχάς ως μέσο αυτοάμυνας απέναντι στην απληστία των κρατιστών και τις κλιμακούμενες φοροληστρικές, κυρίως, επιθέσεις σε περιόδους έντονης κινητικότητας της κρατικής μηχανής, την άρνηση συμμετοχής σε όλη την αλυσίδα εκμετάλλευσης που ξεκινάει από την αρχική χειραγώγηση του ανθρώπου μέσω της οικογένειας και της παιδείας και συνεχίζεται με την ένταξη στην παραγωγή. Η επιλογή αυτή, είτε γινόταν συνειδητά ως άρνηση ένταξης στην εξουσιαστική αλυσίδα και, ει δυνατόν, απεγκλωβισμό τους από την καταναγκαστική μισθωτή σκλαβιά, είτε πήγαζε άμεσα απ' τις ανάγκες των ανθρώπων για επιβίωση την οποία στερούν από όλο και περισσότερους ανθρώπους οι εξουσιαστές.

Ισχύει, βέβαια, σ' αυτές τις περιπτώσεις το αφομοιώσιμο μιας κοινωνικής αντίδρασης, εφόσον αυτή δε στραφεί καθαρά ενάντια στους καταπιεστές, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στο κράτος να αποσωβήσει τους κραδασμούς από την κοινωνική δυσαρέσκεια, "μεριμνώντας" το ίδιο για τον εξωραϊσμό των όρων επιβολής, που αυτοί ονομάζουν βελτίωση των όρων επιβίωσης. Αυτό φυσικά είναι άλλη μια επίφαση, αφού η εξουσία δεν νοιάζεται για τίποτα άλλο παρά για τη διατήρησή της και όταν αντιμετωπίζει τέτοιες έκτακτες για την έννομη τάξη περιόδους, της δίνεται η δυνατότητα να κατασκευάζει μόνη της τους υποτιθέμενους εχθρούς της κοινωνικής ειρήνης και ομαλότητας (όπως είναι η διαφθορά, η εγκληματικότητα, η έλλειψη ανθρωπισμού), διοχετεύοντας έτσι χωρίς μεγάλο κόστος την κοινωνική οργή ενάντια στην λεγόμενη "έλλειψη κρατικής οργάνωσης", στη "διαφθορά (μικρού φυσικά) τμήματος του δημόσιου κτήνους. Αυτός είναι κι ένας "ψευδής πόλεμος", αφού οι εξουσιαστές, μ΄ αυτή τη λογική, θα έπρεπε να στραφούν ενάντια στους εαυτούς τους. Τρίχες, λοιπόν, ο "πόλεμος κατά της διαφθοράς", όπως έδειξαν και τα αντίστοιχα "καθαρά χέρια" στην ιταλία, όπου οι ίδιοι οι κρατιστές εξέφραζαν την ανησυχία ότι η ολοκλήρωση της "κάθαρσης" θα ισοδυναμούσε με διάλυση του κρατικού μηχανισμού. Όλη αυτή η αναδιοργάνωση έχει να κάνει, όμως, και με την αναγκαιότητα που προκύπτει για την εξουσία να στεγανοποιήσει όλο το κύκλωμα της εκμετάλλευσης και να το κάνει ακόμα πιο ελεγχόμενο, συγκεντρωτικό, να μην είναι "ξέφραγο αμπέλι" ώστε να ανταποκρίνονται τα εξειδικευμένα όργανά του στις νέες συνθήκες

της ευρωπαϊκής ενοποίησης και της συνολικότερης κρατικής επίθεσης στην κοινωνία. **"... τόσο η ανάδειξη της "διαφθοράς" όσο και της "ανικανότητας της αστυνομίας" περί της οποίας τόσος λόγος έγινε, δεν είναι παρά ένα ακόμα τέχνασμα των κρατιστών και των υπαλλήλων τους. Οι μπάτσοι όπως και οι υπόλοιποι κρατικοί υπάλληλοι δεν είναι ούτε "ανίκανοι" ούτε "διεφθαρμένοι". Αντίθετα κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους σε βάρος της κοινωνίας, δολοφονώντας, ληστεύοντας και εξευτελίζοντας με κάθε τρόπο την ανθρώπινη ύπαρξη. Αυτός είναι ο ρόλος των μπάτσων, αυτό είναι το αληθινό τους πρόσωπο, αυτός είναι ο αυτοσκοπός της ύπαρξής τους. Η αστυνομία -και οι υπόλοιποι θεσμοί και μηχανισμοί- θα ήταν πραγματικά διεφθαρμένη για το κράτος, αν αντέστρεφε το ρόλο της και άρχιζε να λειτουργεί προς όφελος της κοινωνίας..."** *(αναρχική εφημερίδα ΠΕΡΑΣΜΑ, φύλλο 3, φλεβάρης '99)*.

Η αποτελεσματικότητα αυτών των κρατικών τεχνασμάτων είναι δεδομένη, αφού η καθημερινά εγκλωβιζόμενη στους θεαματικούς και σ' όλους τους αλλοτριωτικούς μηχανισμούς κοινωνία, θα στρέψει το ενδιαφέρον της στις λεπτομέρειες και σε ορισμένα από τα παρεπόμενα της κρατικής επιβολής κι όχι φυσικά στην ίδια. Η βίαιη συνύπαρξη των κρατιστών με την εξουσιαζόμενη κοινωνία δίνει την ευκαιρία στο κράτος να μαθαίνει, αναλύοντας τις ανά τους αιώνες κοινωνικές μεταβολές, αναταραχές, αγώνες και εξεγέρσεις, τους ανθρώπους, τις αντιλήψεις, τις στάσεις και τις συμπεριφορές τους. (Έτσι, σήμερα οι μερικές αντιστάσεις είναι πιο εύκολο να αφομοιωθούν στα δημοκρατικά καλούπια).

Ούτως ή άλλως, υπεύθυνη για όλα τα "προβλήματα" και όλη τη μιζέρια και εξαθλίωση που επικρατεί σήμερα στις κοινωνίες είναι η κρατική κυριαρχία. Αυτή οδηγεί σ' αυτό που ονομάζουν έγκλημα για να αποκρύψουν ότι αυτοί είναι οι αληθινοί εγκληματίες, αυτοί που καθημερινά βιάζουν συνειδήσεις, τρομοκρατούν και καταπιέζουν, δολοφονούν. Αυτοί είναι άλλωστε και οι φυσικοί διαχειριστές του κοινωνικού εγκλήματος, αυτοί που προωθούν τα ναρκωτικά του μυαλού και του σώματος, τη μαστρωπεία, τη νόμιμη ληστεία από τους κρατικούς υπαλλήλους κι αυτοί είναι που καρπώνονται τα κέρδη από το πρώτιστο μέλημά τους, τη διαχείριση όλων των "παράνομων" δραστηριοτήτων. **Οι ενδεχόμενες διαφορές, αντεγκλήσεις ακόμα και βίαιες αντιπαραθέσεις ανάμεσα στους ανθρώπους μπορούν να αντιμετωπίζονται αρμονικά μέσα σε μια πραγματικά ελεύθερη, αυτοοργανωμένη κοινωνία (που δε θα εγκλωβίζεται αποκλειστικά στις κολλεκτίβες ή τα "επαναστατικά" συμβούλια), χωρίς τη διαιτησία κανενός ειδικού.** Κανείς, εξάλλου, ούτε καν αγωνιζόμενος ή αναρχικός δεν αντλεί κανενός είδους "δικαίωμα" να "προτείνει" στους καταπιεσμένους κάποιον αλάθητο τρόπο οργάνωσης της καθημερινότητας

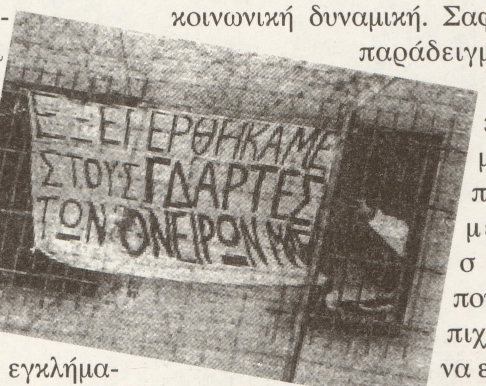

Τα πρωτεία στην "παρανομία" τα έχει έτσι κι αλλιώς το κράτος, από κει και πέρα όμως εξακολουθεί να χρησιμοποιεί μια πάγια τακτική του, τον τεχνητό διαχωρισμό των ανθρώπων σε νόμιμους και παράνομους, απ' τη μια για να καταστείλει όσους ξεπεράσουν τα όρια διαμεσολάβησης με το κράτος και επιλέξουν το δρόμο της αντίστασης και της αξιοπρέπειας, κι απ' την άλλη για να απομονώσει και αποδυναμώσει μια κοινωνική δυναμική. Σαφέστερο παράδειγμα εδώ είναι η περίφημη "υποδοχή μεταναστών" που θα επιχειρήσει να ενσωματώσει ένα εν δυνάμει ανεξέλεγκτο σύνολο ανθρώπων στα κανάλια του πολιτισμού, της οικονομίας και της δημοκρατικής ομαλότητας. Κι όλα αυτά μέσα από αμέτρητες δολοφονίες, βασανιστήρια και εξευτελισμό κάθε είδους. Ο βάναυσος έλεγχος, τρομοκράτηση και καταστολή των μεταναστών επιχειρείται να "ξεχωρίσει" τους χρήσιμους μετανάστες απ' τους άχρηστους και να τους εντάξει έτσι ομαλά στον εκσυγχρονισμένο πολυπολιτισμικό ελληνικό παράδεισο. **Αυτοί θα γίνουν το λίπασμα για την ανάπτυξη της ελληνικής βιομηχανίας**, ενώ παράλληλα η ελληνική κυριαρχία ασκεί έτσι κι ένα άλλο είδος εξωτερικής πολιτικής στην αλβανική επικράτεια.

Εδώ φυσικά πρέπει να τονίσουμε ότι ακόμα και σε περιπτώσεις όπου η εξαθλίωση και η ανέχεια οδηγούν ανθρώπους σε ενέργειες "εγκληματικές" που δεν επαναοικειοποιούνται πλούτο, έ-

στω για ατομική χρήση, από κει μόνο που αξίζει, δηλαδή ΑΠ' ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ, αλλά στρέφονται ενάντια στην κοινωνία, δεν μπορούν να συγκριθούν οι οποιεσδήποτε παραβάσεις που καταφεύγουν να διαπράξουν κάποιοι με το μέγεθος των ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ. **Παράσιτα έτσι κι αλλιώς είναι πρώτα απ 'όλα τ' αφεντικά, οι κρατιστές και οι υπάλληλοί τους, αυτοί που λυμαίνονται το μόχθο των ανθρώπων, επιβιώνουν και αναδεικνύονται μέσα από τη συνεχή εκμετάλλευση, κι ανάλογα με τις υπηρεσίες που προσφέρουν στο υπάρχον καταπιεστικό καθεστώς, ανταμείβονται με κάποια "θέση" στο εξουσιαστικό οικοδόμημα.**

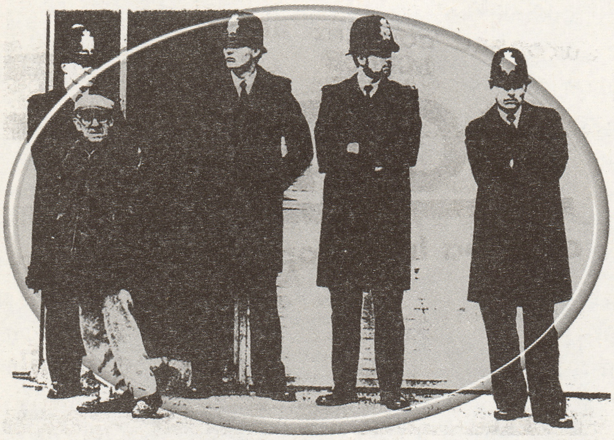

Ακόμα και στις "ποινικές" περιπτώσεις, άλλωστε, υπάρχουν άπειρα δείγματα γραφής ανθρώπων που για τον ένα ή τον άλλο λόγο στράφηκαν σε τέτοιες δραστηριότητες, επ' ουδενί όμως διανοήθηκαν να συνεργαστούν με τους κατασταλτικούς μηχανισμούς και να στραφούν ενάντια σε ανυπεράσπιστους ανθρώπους, δύο κατεξοχήν στοιχεία αξιοπρέπειας, όταν εξετάζονται τέτοιες περιπτώσεις. Περιπτώσεις, άλλωστε, σαν του Σορίν Ματέι, του Χάρη Τεμπερεκίδη αλλά και πολλών άλλων, αναδεικνύουν τέτοια στοιχεία συστηματικά, συνεχίζουν να διατρανώνουν τον καθημερινό "ακήρυχτο" πόλεμο της κοινωνίας ενάντια στην υποδούλωση, κι εξακολουθούν να προκαλούν πανικό και ανασφάλεια σ' όλα τα αντιανθρώπινα σχέδια των εξουσιαστών.

Παράλληλα αναπτύσσεται μια έντονη βωμολοχία, από ποιους άλλους, από τους βρωμερούς δημοσιογράφους, αναλυτές, εγκληματολόγους, κοινωνιολόγους, ψυχολόγους σε σχέση με τη "νεανική παραβατικότητα" που υποτίθεται αυξάνεται. Φαίνεται και από τα παραπάνω ο δραστικός ρόλος όλων αυτών στη διαμόρφωση όλων των μορφών εγκλεισμού (αναμορφωτήρια, φυλακές, ψυχιατρεία, διαστροφικές θεωρίες για την εγκληματική φύση του ανθρώπου) και του "σωφρονιστικού ρόλου" της δικαιοσύνης. *Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, όμως, δε χωράει σε καμία επιστημονική μέτρηση, ανάλυση, καλούπι, στατιστική.* Καθόλου τυχαίο, βέβαια, ότι όλα αυτά γίνονται σε περιόδους έξαρσης των νεανικών αγώνων, όπως φέτος με τις καταλήψεις που έφεραν σε δύσκολη θέση την ελληνική κυριαρχία. Οι μηχανισμοί της αλλοτρίωσης έχουν απεριόριστα μέσα για να εμφυτεύσουν αυτή τη μαλακία στα κεφάλια των "πολιτών", σαν να γίνονται για πρώτη φορά, εκβιάζοντας το μελετημένο συμπέρασμα της αύξησης των μέτρων προστασίας, καταστολής, ελέγχου σε όλους μας. Η λεγόμενη εγκληματικότητα λοιπόν, είναι το πάγιο άλλοθι των κρατιστών, αφού η ΕΞΟΥΣΙΑ είναι η μόνη υπεύθυνη ακόμα και για εκείνες τις πράξεις που η ίδια προσδιορίζει ως έγκλημα, στο οποίο φυσικά δεν συμπεριλαμβάνει όλα εκείνα τις αντικοινωνικά, αντιανθρώπινα, καθημερινά εγκλήματα που διαπράττει. Χαρά για τους καταστηματάρχες, τους φιλήσυχους πολίτες, τους θεσμολάγνους, που μέσα στην αλλοτρίωση των μηχανισμών βλέπουν σαν αυτοσκοπό την "διαφύλαξη της περιουσίας". Ξέρουμε όμως καλά ότι η κοινωνία δεν κινδυνεύει καθόλου από κανένα εξαθλιωμένο, άνεργο, αγράμματο, τοξικομανή, "ανήλικη συμμορία". Κινδυνεύει καθημερινά από τ' αφεντικά, τους μπάτσους, τους ρουφιάνους, τους δικαστές, τους κονδυλοφόρους υπερασπιστές της δημοκρατικής θεσμολαγνείας, τα κόμματα και τις πολιτικές οργανώσεις, τις ιδεολογίες κάθε μορφής. Όλα αυτά και πολλά άλλα συνιστούν και τον μοναδικό εχθρό των ανθρώπων, την εξουσία. **"....Αποκαλείτε ημάς κακούργους - αλλά τι είναι εκείνοι, οίτινες τα ιερώτερα του ανθρώπου αισθήματα εμπαίζουσι και εμπορεύονται; εκείνοι οίτινες υποκρινόμενοι τους ευσεβείς και θρήσκους ληστεύουσι τους ανθρώπους; είναι τέρατα της φύσεως, είναι αληθείς κακούργοι, είναι εκτρώματα..."** *(Δ.Π., στο ίδιο).*

Βλέπουμε, λοιπόν, καθαρά, ότι οι κρατιστές επιχειρούν να περιθωροποιήσουν -γιατί ξέρουν καλά ότι στους δρόμους και στους κοινωνικούς αγώνες αυτοί είναι οι μόνοι περιθωριοποιημένοι- και να καταστείλουν ταυτόχρονα οποιονδήποτε δεν συμμορφώνεται με τις επιλογές της δημοκρατικής νομιμότητας. Ο κλιμακούμενος εξοπλισμός και η θεσμική αναβάθμιση/αναδιοργάνωση των διωκτικών μηχανισμών (αρχηγείο αστυνομίας, περισσότερη "αυτονομία" στους μπάτσους (ίσως και αυτοδιαχείριση), συμπτωματική(?) προώθηση του φασίστα δήμαρχου της νέας υόρκης Τζουλιάνι και των πρακτικών αυτής της κάστας (θεωρία του "σπασμένου τζαμιού" σε σχέση με την "πρόληψη

της εγκληματικότητας από την αρχή της γέννησής της") προμηνύουν μια εντατικοποίηση του ελέγχου και της καταστολής. Αυτή έχει ήδη θεσμοθετηθεί διακρατικά μέσω της ε.ε., αφού τ' αποτελέσματα της συνθήκης σένγκεν όχι μόνο έχουν αρχίσει ήδη να φαίνονται, αλλά η καθολική επιβολή της όπως και όλων των άλλων συνθηκών, συμφωνιών κτλ. μεταξύ των απανταχού κρατιστών για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο των κοινωνιών, πλασάρεται σαν η μόνη λύση για την "προστασία" της δημοκρατικής τάξης στα μυαλά των φιλήσυχων πολιτών και των εξαπανθρωπισμένων υπηκόων. Οι φυλακές δεν εξανθρωπίζονται, καταστρέφονται.

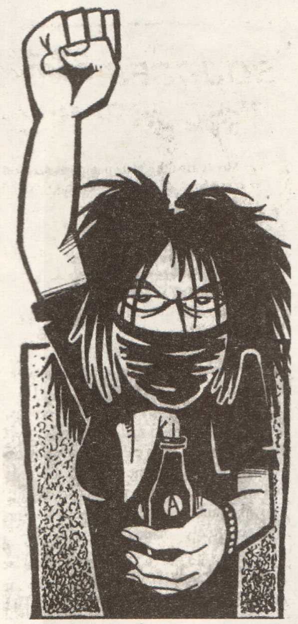

Καταστολή φυσικά δεν είναι μόνο η συνθήκη Σένγκεν, αλλά βλέπουμε ότι σε όλο το φάσμα της επιχειρείται μια πρωτόγνωρη αναδιοργάνωση, πρωταγωνιστής της οποίας είναι η "αλματώδης τεχνολογική ανάπτυξη" π.χ. η "τελειοποίηση" των τηλεπικοινωνιών, δορυφόρων και όποιου τεχνολογικού εκτρώματος ετοιμάζουν.

Ούτως ή άλλως τα περισσότερα τεχνολογικά προϊόντα και η γνώση πάνω στην οποία βασίστηκαν, δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με τις πραγματικές ανάγκες του ανθρώπου. Ειδικά σήμερα, η "επιστημονική πρόοδος" δίνει νέες ευκαιρίες στην κυριαρχία να επιβάλει τον έλεγχο, ψυχολογικό, εργασιακό, πολεοδομικό. Τα εφιαλτικά όνειρα των αφεντικών για έλεγχο όλου του χρόνου των εργαζομένων μπορούν πλέον να γίνουν πραγματικότητα με τη βοήθεια των Η/Υ. Ήδη η υποχρεωτική για επιχειρήσεις, βιοτεχνίες κτλ ενημέρωση (του κράτους) για τήρηση ηλεκτρονικού αρχείου δίνει στους κρατιστές αμέτρητες διαθέσιμες πληροφορίες για μεγάλο μέρος της κοινωνίας σε σχέση με οποιαδήποτε καθημερινή δραστηριότητα. Οι σπαρμένες με κάμερες και διαφημίσεις τερατούπολεις, διαμορφωμένες ήδη για να καταστέλλουν καθημερινά την αυτενέργεια, την αδιαμεσολάβητη -στους δρόμους- επικοινωνία και ελεύθερη συνεύρεση των ανθρώπων, υποτίθεται θα κάνουν τους πολίτες να κοιμούνται πιο ήσυχοι. Η ραγδαία εξάπλωση των ναρκωτικών ουσιών από τους κρατικούς μηχανισμούς θα επιβοηθήσει το έργο των εξουσιαστών, μετατρέποντας δυναμικά κοινωνικά "κομμάτια" σε αυτοναρκούμενες μάζες που αναζητούν καθημερινά τη φυγή.

Εδώ πρέπει να τονιστεί, όμως, πως ο μόνιμος φόβος των εξουσιαστών, όμως, ήταν και παραμένει η ανθρώπινη εξέγερση, όπως εκφράστηκε μέσα από τις χιλιάδες εξεγερτικές, συνειδητές ή μη, προσπά-

θειες του παρελθόντος - όχι του ιστορικού αλλά αυτού που πηγάζει από τις ζωντανές εμπειρίες των ανθρώπων-, και που παραμένει ζωντανή, μέσα από τη συνεχή σύνθεση των εμπειριών του κοινωνικού πολέμου και την ανάδειξη της κοινωνικής αλληλεγγύης, της πολυμορφίας και των δυνατοτήτων της ατομικής και συλλογικής ανθρωπινότητας. Γι' αυτό και το σκηνικό του τρόμου και της υποταγής που ονειρεύονται οι εξουσιαστές, ίσως, απέχει πολύ από την πραγματικότητα.

ΟΙ ΒΙΑΙΕΣ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΕΣ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ ΕΦΙΑΛΤΗ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ!

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΣΤΩΝ

Η ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ

(Μεταρρυθμισμένη)

ΑΡΧΙΖΕΙ

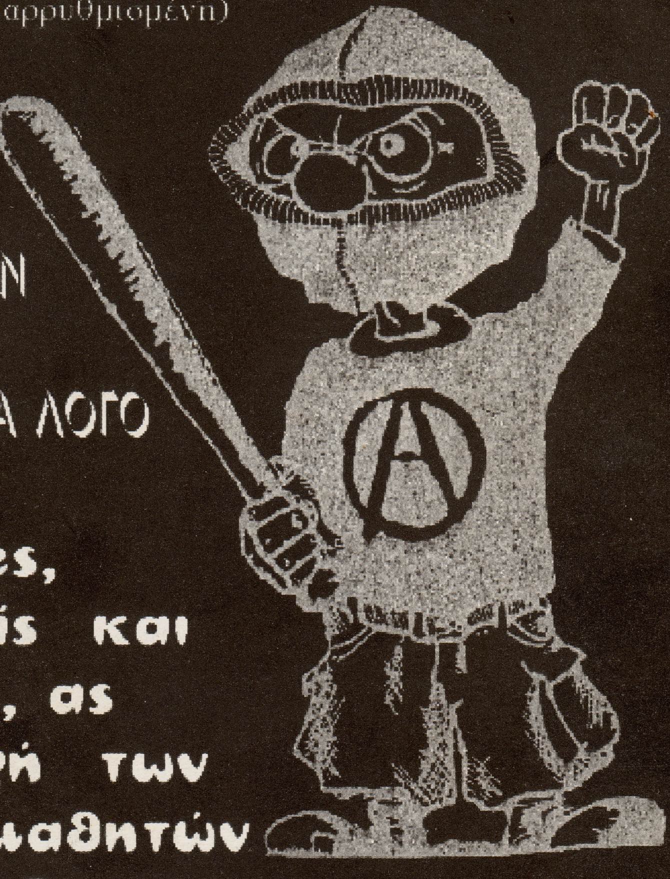

ΟΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΝ
ΠΟΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΝΑ
ΞΕΣΗΚΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΝΕΝΑ ΛΟΓΟ
ΝΑ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ

Μπάτσοι, παπάδες, καθηγητές, γονείς και λοιποί κρατιστές, ας τρέμουν την οργή των καταπιεσμένων μαθητών και όλων των εξεγερμένων...

ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΠΩΣ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ!!!

ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΕΛΙΑ
ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αναρχικός πυρήνας "ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ"